

EK:

CEDAW Komitesi tarafından 10 Eylül 2014 tarihinde iletilen mektuba yanıt:

6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanunun amacı; şiddete uğrayan veya şiddete uğrama tehlikesi bulunan kadınların, çocukların, aile bireylerinin ve tek taraflı ısrarlı takip mağduru olan kişilerin korunması ve bu kişilere yönelik şiddetin önlenmesi amacıyla alınacak tedbirlere ilişkin usul ve esasları düzenlemektir. Söz konusu Kanun kapsamında her türlü fiziksel, cinsel, psikolojik ve ekonomik şiddete yönelik mağdur korunmaktadır. Burada sağlanan koruma alınan çeşitli tedbir kararları ile mağdurun en kısa sürede koruma altına alınması ve şiddet uygulayanının bundan men edilmesi esasına dayanmaktadır. Dolayısıyla söz konusu Kanunun Ceza Kanunundan farklı bir amacı ve kurgusu bulunmaktadır. Bu bakımdan Kanun kapsamında verilen “zorlama hapsi” kararının amacı şiddet uygulayanın cezalandırılması değil, hakkında verilen tedbir kararına uymaya zorlanmasıdır. Bu düzenleme Türk Hukuk Sisteminde aile içi şiddetin cezalandırılmadığı anlamına gelmemektedir. Konuya ilişkin cezai düzenlemeler Türk Ceza Kanununda ele alınmış olup, Komiteden alınan yazıda belirtilen fiillerden TCK kapsamında “Cinsel saldırı” suçu ile tecavüz ve evlilik içi tecavüz (bir ölçüde cinsel şiddet) cezalandırılmakta, “cinsel taciz” ayrı bir suç olarak düzenlenmektedir.

Diğer taraftan arabuluculuk faaliyetlerinin engellenmesi konusu hukuk sistemimizde farklı yer almaktadır. Zira Türk Ceza Kanununda suç olarak düzenlenen eylemler bakımından hangi eylemlere arabuluculuk uygulanacağı Ceza Muhakemesi Kanununun “Uzlaşma” başlığı altındaki 253 üncü maddesinde belirtilmiştir. Sayılan suçlar arasında uzlaşmanın uygulanabilmesi için ya suçun soruşturulması ve kovuşturulmasının şikâyete bağlı olması şartı getirilmiş ya da şikâyete bağlı olup olmadığına bakılmaksızın, TCK’da yer alan belli suçlar sayılarak bu suçlar bakımından uzlaşmanın uygulanabileceği hükme bağlanmıştır. Sayılan suçlar arasında yer alan kasten yaralama fiilinin ise üstsoya, altsoya, eşe veya kardeşe karşı işlenmesi halinde uzlaşma uygulanamayacaktır. Ayrıca şikâyete tâbi olmakla birlikte etkin pişmanlık hükümlerine yer verilenler ve cinsel dokunulmazlığa karşı suçlar bakımından uzlaştırma yoluna gidilemeyeceği hükme bağlanmıştır. Öte yandan 6325 sayılı Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kanunu ile hukuk uyuşmazlıklarının arabuluculuk yoluyla çözümlenmesi amaçlanmış; ancak aile içi şiddet iddiasını içeren uyuşmazlıkların arabuluculuğa elverişli olmadığı ifade edilmiştir. Ayrıca 6284 Sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanuna İlişkin Uygulama Yönetmeliği’nde koruyucu veya önleyici tedbir kararlarının alınması ve yerine getirilmesi aşamasında şiddet mağduru ile şiddet uygulayan arasında uzlaşma ya da arabuluculuk önerilemeyeceği hüküm altına alınarak konu tekrar vurgulanmıştır.

Son olarak, 2012 yılında yürürlüğe giren 6284 sayılı Kanunun Etki Analizi Projesiyle aile içi şiddet ve kadına yönelik şiddet olaylarının önlenmesine yönelik olarak Kanun kapsamında verilen kararların şiddet mağduru, şiddet uygulayanlar ve kanun uygulayıcıları dikkate alınarak etkisi ve etkinliğinin değerlendirilmesi ile şiddet mağduru ve şiddet uygulayanlara ilişkin bilgi

edinilmesi amaçlanmaktadır. Yıl sonunda tamamlanması hedeflenen araştırmadan edinilecek bilgiler Kanunun daha iyi işlemesine katkı sağlayacaktır.

APPENDIX:

Reply to the letter of CEDAW Committee send at the 10th of September 2014:

The Law No: 6284 on The Protection of Family and Prevention of Violence against Women is aimed at regulating the principles and procedures as to the measures to be adopted for protecting women, children and family members suffering from violence or under risk of violence, alongside the victims of stalking and preventing violence against them. The protection under the Law covers the victims of all forms of physical, sexual, psychological and economic violence. Protection is enabled immediately by means of various injunction orders ruled for the victims with the perpetrators strictly banned from any similar actions. Therefore, the Law differs from the Penal Code in its objective and pattern. Accordingly, the function of the “coercive imprisonment” ruled in scope of the Law is to force the perpetrators into obedience rather than punish them. This provision does not mean that domestic violence is not punishable in the Turkish Legal System. The penal clauses regarding the issue are envisaged in the Turkish Penal Code and out of the actions listed in the letter from the Committee, the offenses of “sexual assault”, rape and marital rape (sexual violence in a sense) are punishable in scope of the Turkish Penal Code while “sexual harassment” is considered to be a detached crime.

On the other hand, the issue of the prevention of the mediation activities is included as a separate point in our Law. Yet, on which acts and deeds the mediation shall apply in terms of the actions which are established as an act of crime in the Turkish Penal Code is specified in the 253rd Article of the Law of Criminal Procedures under the heading of “Mediation”. In order to apply the reconciliation procedure, the relevant Law seeks the reporting of the complaint to start the investigation or prosecution proceedings or shall presume that the crime is in the scope of the specific crimes established in the Turkish Penal Code. No mediation shall be sought or applied in the event that the crime of willful injury, which is included among the crimes specified in the Law, is committed against someone from a lineal kinship, one of the spouses or sisters/brothers in the Turkish Penal Code. Moreover, it is stipulated that reconciliations shall not be applicable for the content of the effective repentance provisions and the offenses against sexual immunity, though being based on a complaint. On the other hand, The Law No: 6325 on Mediation of the Legal Disputes aims to end the disputes by mediation; though, it is stated that disputes allegedly including domestic violence is not convenient for mediation. The Implementation Regulation of the Law No: 6284 on Protection of Family and Prevention of Violence against Women establishes that no conciliation or mediation shall be offered between the victims of violence and the perpetrator of violence in the ruling and implementation process of the protective and preventive injunction orders thus the provision has once again put an emphasis on the issue.

Lastly, the Impact Analysis Project of the Law No:6284, which came into force in 2012 ,aims to assess the efficiency and effectiveness of the orders ruled within the scope of the relevant Law to prevent domestic violence and violence against women incidences taking into consideration the victims of violence, perpetrators of violence as well as the law implementers. The information to be acquired from the results of the research which is planned to be completed by the end of the year is expected to contribute a lot to the betterment of the Law.